

דף קע"ב ע"א) בְּגוּזוֹן, בְּחִילָא, פְּמָה דְאַתְחִזִי.

וְשִׁפִּיר אִיהוּ, דְּהָא כְּגוּזָא דָּא, רְמִיז בְּסַפְרָא דְשִׁלְמָה מְלָפָא, בְּחַכְמַתָּא דְאַבְנֵי יְקִירִין, דְּאִי חָסֵר
מְנַהוֹן נִגְהָא דְנִצְיָנוּ וְלִהְיֵטוּ דְכִכְבֵּיא יְדִיעוֹ, וְלֹא מְגַדְלִין, וְלֹא (ס"א מִתְמַקְנִין לְעַלְמִין) מְתַקְנֵי לֹון לְעַלְמִין,
וְכֹלָא אַתְקִין קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְתַקְנָא דְעַלְמָא, פְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית א) לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ,
בְּכָל מַה דְאַצְטְרִידָא בְּהָאִי עַלְמָא לְתַקְנָא לִיה.

פְּתִיב (שמות כו) וְעִשִׂיתְּ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים, וּכְתִיב וְעִשִׂיתְּ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב, וְתַנִּינוּ, מָאן דְּלֹא
חָמָא אֵינּוֹן קַרְסִים בְּמִשְׁכַּנָּא, לֹא חָמָא נְהִירוֹ דְכִכְבֵּיא בְּרַקִּיעָא, בְּגִין דְּבַתְּהוּא חִיזוּ, וּבַתְּהוּא
גְּוּזָא, דְּמִיָּין לְכָל מָאן דְּאַסְתַּפֵּל בְּהוּ.

כְּכִבֵּיא אִית בְּרַקִּיעָא, דְּאֵלִין נִפְקִי מִתְּהוּא רַקִּיעָא, דְּכָל כְּכִבֵּיא אֲדוּקִין תְּמָן. בְּתַהוּא רַקִּיעָא אִית
מָאָה חֲלוּנֵי מִשְׁקוּפִין, מְנַהוֹן לְסֵטֶר מְזַרְחָא, וּמְנַהוֹן לְסֵטֶר דְּרוּם. וּבְכָל חֲלוּנָא וְחֲלוּנָא כְּכָבֵיא חַד.

וְכַד שְׁמִשָּׂא אֲזִיל בְּאֵינוֹן חֲלוּנֵין וּמִשְׁקוּפִין דִּי בְּרַקִּיעָא נִצְיָן בְּנִצְיָנוּ, וְאֵלִין כְּכִבֵּיא נִפְקִי לְאַתְנַצְצָא
מִתְּהוּא נִצְיָנוּ דְשְׁמִשָּׂא וְאַצְטַבְעוּ, מְנַהוֹן סוּמְקִין בְּגוּזָא דְנְחֹשֶׁת, וּמְנַהוֹן יְרוּקִין בְּגוּזָא דְזָהָב, וְעַל
דָּא, אֵלִין סוּמְקִין, וְאֵלִין יְרוּקִין. חֲמִשִּׁים אֵינוֹן בְּאֵינוֹן חֲמִשִּׁים חֲלוּנֵין, (נ"א וְחֲמִשִּׁים אֵינוֹן בְּאֵינוֹן חֲלוּנֵין)
אַחֲרָנִין. דְּלְסֵטֶר מְזַרְחָא אֵינוֹן יְרוּקִין, דְּלְסֵטֶר דְּרוּם אֵינוֹן סוּמְקִין, בְּהוּ אַתְאַחַד סוּמְקָא דְמִשְׁכַּנָּא.

בְּכָל אֵינוֹן כְּכִבֵּיא דְנִפְקִי מִתְּהוּא רַקִּיעָא, מִתְעַרְבֵי אֵינוֹן כְּכִבֵּיא בְּלִילָא, וְנִצְיָן וּמְלַהֲטֵי וְשִׁלְטֵי
בְּהָאִי עַלְמָא. מְנַהוֹן עַל נְחֹשֶׁת, מְנַהוֹן עַל זָהָב יְרַקְרַק, וְאַתְתַּקְנֵן וּמְגַדְלֵן עַל חִילָא דְלַהוֹן.

אֵלִין כְּכִבֵּיא שְׁלִטֵי בְּכ"ה וּפְלָגָא נְקוּדִין דְּלִילָא, דְּאֵינוֹן רְגֵעֵי שְׁעַתָּא, וְאֵינוֹן דְּמְגַדְלֵי נְחֹשֶׁת
דְּאֵינוֹן סוּמְקֵי וְלַהֲטֵי וְנִצְיָנֵי. וְכַד אֲוִשִׁיטוּ תְּלַת זְמַנִּין נִצְיָנוּ לְסֵטֶרָא דְמְזַרְחָא, אוֹ חֲמִשָּׁ, אוֹ שְׁבַע,
מְלַכֵי עַמִּין יִיתוּן עַל תְּהוּא סֵטֶרָא, וְכָל עֲתָרָא וְדַהֲבָא יִסְתַּלַּק מִתְּהוּא סֵטֶרָא. וְאִי נִצְיָנוּ חַד,
תְּרִין, אַרְבַּע, שִׁית, דָּא בְּתַר דָּא, אֵימַתָּא וּפְתַחָא יְפוּל, וְיִשְׁרֵי עַל תְּהוּא סֵטֶרָא. בְּטִישׁ נִצְיָנוּ
וְשָׂכִיבָא, בְּטִישׁ נִצְיָנוּ וְשָׂכִיבָא, יִתְעַרְוּ קַרְבֵי, וְלֹא יִתְעַבִּידוּ, (ד"א בְּעַלְמָא בְּתַהוּא סֵטֶרָא) דְּהָא בְּתַהוּא זְמַנָּא,
אַתְעַרוּתָא הוּא לְעִילָא קַמִי קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, בְּאֵינוֹן מְמַנֵּן דְּעַלְמָא דְשִׁלְטִין עַל שְׂאָר עַמִּין, וְכֹן
בְּגוּזָא דָּא בְּסֵטֶרָא אַחֲרָא.

פְּתַח וְאָמַר, (דניאל ב) לְהוּא שְׁמִיָּה דִי אֱלֹהָא מְבַרַךְ מִן עַלְמָא וְעַד עַלְמָא דִי חַכְמַתָּא וּגְבוּרַתָּא
דִּילִיהָ הִיא. וְהוּא מְהַשְׁנָא עַדְנָא וְזְמַנָּא. וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִשׁוּתִיהָ, וְאַפִּיק לְעַמִּיָּה קַדִּישָׁא, מִחִילָא
וּרְשׁוּתָא דְכִכְבֵּיא וּמְזַלֵי, בְּגִין דְּאֵינוֹן טַעוּן אַחֲרָן וְלֹא בְּאֵלִין חוּלְקָא דִיעֻקְבָא, כִּי אִם (ירמיה י) בְּיוֹצֵר
חֶפֶל הוּא.

רַקִּיעָא אִית לְעִילָא, עַל כָּל אֵלִין רַקִּיעִין, וְאִיהוּ טְמִיר וְגִנְזֵי, וְחוּתְמָא דְגוּשְׁפִּנְקָא דְמִשְׁכַּנָּא שְׁלִטָּא
עַל הָאִי רַקִּיעָא, וְהָאִי רַקִּיעָא אַקְרִי אַדְרָא דְמִשְׁכַּנָּא, וּבְהָאִי רַקִּיעָא כָּל אֵינוֹן חֲלוּנֵין, מִסֵּטֶרָא דָּא,
וּמִסֵּטֶרָא דָּא, וְאַחֲרֵי כָּל אֵינוֹן סְהוּרִין דְמִשְׁכַּנָּא. שִׁית חֲלוּנֵין אֵינוֹן רְבִרְבִין עַל כָּלָהוּ, וְחַד סְתִים
לְשִׁלְטָא עַלִיָּהוּ.

חלונא חד, אקרי חלון זהרא, וביה נפקא ככבא חדא, דאקרי לחכימי י"ה, ודא איהו התוכא דקא מתהפך לתתא בשלשטנותא דיהודה. לאו דאית ליה חולקא ביה, דקא לית לשבטין דישראל חולקא ואחסנא בהו, אלא שבטא דיהודה שלטא על האי, ולא איהו עליה.

וכד אסטו בני יהודה ארחייהו מבתר קדשא בריה הוא, אזלו למנדע בתר חלונא דא, והאי ככבא. ואמרו (ס"א דהא ידע) דהאי ידא דקא מנצח לשאר עמין, דכתיב ביה (בראשית מט) ידה בערף איביה, ואזלו אבתריה ועבדו ליה שמושא ופולחנא, ועל דא כתיב, (מלכים א יד) ויעש יהודה הרע בעיני יי.

האי ככבא כד נפיק פשיט חד יד בחמש אצבעאן, נהיר ונציץ בההוא חלון. (דף קע"ב ע"ב) מאריהון דקוסמין וחרשין, דחלי מהאי אתר, בגין דבשעתא דהאי שלטא, בלהו קסמין וחרשין מתבלבלי, ולא אצלח בידיהו.

ואי תימא, הואיל ואיהו האי רקיע טמירא, הוה ידעי ליה. אלא סימנא אית לון לבר, וידעי דהא שלטא ככבא דא, ודחלי תדיר מניה, ולא אצלח בידיהו, אינון קסמין וחרשין. ועל דא אית זמנין דאצלחו ביה בני נשא, ואית זמנין דלא אצלחו ביה. ובגין דא אינון מארי קוסמין וחרשין מתמעטי מעלמא, בגין דלא ידעין עקרא, כד חמאן דלא אצלח בידיהו. ועל דא אינון קדמאי הוו ידעי, ומסתכלן לבר בההוא סימנא, דקא ידעי.

חלונא תננינא, אקרי חלון טופרא, בגין דאיהו כגונא דטופרא, וביה נפקא ככבא חד, דאקרי לחכימין צפעון, דהא דא שלטא בשולטנא תקיף בדינא ברישא וזנבא, אית ליה כצפעון כמין לקטלא.

מההוא חלון, נפקי שית מאה אלה רבוא רוחין, דשלטין על אינון טופרין דבני נשא, כד אזדרקו באתגליא. בהאי עבדי חרשין וקסמין, כל אינון דידעי לון. בההיא שעתא דהאי ככבא שלטא, כל אינון דירקי טופרי, (ס"א אי עבד) או עבדי חרשין בהון, גרים מותא לכל עלמא, וסליק חרשין בידיהו דאינון דעבדי לון.

חלונא תליתאה, אקרי חלון חושנא, וביה נפקא ככבא חדא, ואקרי נגה"א דבוסי"נא, (נ"א דבוציני) האי איהו נציצו דנציץ, וקיימא על כל רוחא, ונייחא ושייבונתא (נ"א וטיבונתא) ביה. לית ביה קטרוגא כלל, כד איהו שלטא, כל נייחא, וכל נהירו שלטא בעלמא, שלוח שבעא וכלא שליט בעלמא.

חלונא רביעאה, איהו חלון דאקרי גביע, וביה נפקא ככבא חד, דאקרי לחכימין אשכול הכפר, בגין דהכי נפיק פאשכול, נציץ נציצין פענבין בפופרא, בהאי אתערן דרחמי אתער בעלמא, מרחיק ומקריב, תולדין סגיאין אסגיאין בעלמא. בני עלמא לא קפדי כד אצטריוכו דא לדא, שלמא וחדוה אתער בעלמא.

חלונא חמישאה, איהו חלון דאקרי באה, על די ככבא הנפיק ביה, עאל ונפיק שאיב כדלי, לא שכיב לעלמין. בהאי חפמי לפא לא יכלין למיקם בארח קשוט, בגין דלא קאים בקיומא, ולא שכיב לעלמין. ועל דא אתדחקון גרמיהו, לעיינא בהאי אתר, ולמידן דינא.

חלונא שתיתאה, איהו חלון דאקרי נגהא, ונפקא ביה ככבא חה, דאקרי גזרון, בגין דכד האי שלטא, עלמא קאים בדינא, וכמה גזרון, ובכמה עונשין, ובכל יומא ויומא מתחדשן גזרון על עלמא, ועד לא יסימוז אליו, הא אתרנין מתחדשין, והאי לא שלטא כל כד בעלמא.

אבל סמוך ליומי משיחא, ישלוט האי חלונא, בהאי ככבא, על עלמא. ועל דא ישלטון חיון ומרעין בישין על עלמא, ויתחדתון זיגין בישין, דא בתר דא, וישראל יהון בעאקו. וכד יתדחקון גו חשוכא דגלותא, כדון נהר לון קדשא כריד הוא נהירו דיממא, ויקבלון מלכותא קדישי עליזין, ויתבטל מלכותא מידיא דעממין עובדי כוכבים, וישלטון עליהו ישראל, ויתקיים (ישעיה

ל) והיה אור הלבנה וגו'.

וכדין חלונא שביעאה יתפתח בכל עלמא, וככבא דיליה איהו ככבא דיעקב, והאי איהו דקאמר בלעם, (במדבר כד) דרד כב מייעקב, וככבא דא יהא נהיר (ב"א ד' יומין וד' לילין) ארבעין יומין. (וארבעין לילין) וכד יתגלי מלפא משיחא, ויתפנשון לגבי מלפא משיחא כל עמין דעלמא, כדין יתקיים קרא דכתיב, (ישעיה יא) שרש ישי אשר עומד לגם עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו פבזה.

פתח רבי שמעון ואמר, (איוב לה) ולא אמר איה אלוה עשי נותן זמירות בלילה. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל עושי, עושי מיבעי ליה, מאן עושי. אלא שמא דאלוה שמא כליל איהו דאתחזי הוא ובי דיניה. דא שמא שלים איהו, דכליל דכר ונוקבא: א"ל ו"ה ובגיני כד עושי.

נותן זמירות בלילה, בגין דדא איהו דקא משפחת תדיר לגבי מלפא דשלמא דיליה, פגוונא דבועינא דלא שכיב תדיר, בגין לקבלא נהורא חדה עלאה, מסגאות

